

תרומה - קל"ז ע"ב

העליוון מטוד הספר העליון - האב של הפל. ומטוד הספר - האם העליונה. והוא מטוד הספר. ולכן מטודים, כמו שאמרנו, בסוד שלושת השמות הלו, ששולטים ביום השבת על כל שאר הימים.

ולבן התשבחת ה' א' אמר דוד ברום הקדרש על הארץ והתקנותיו ושלטונו (שלמותו) של יום השבח על כל שאר הימים (ותקונה שנתקנת ביום זה המכל שר האלמים) בשביב סוד השם העליון שמאיר באור, ונוציא בתקונותיו, ונשתלים בשלמותו מעלה ומטה. ואז תורה ה' טמימה, שבת של ערב שבת סוד של שמור בבוד לילה, שהיא תורה ה' הטמימה תורה שבعل פה התעוררו על התורה שבעל פה, שאלו תורה שבכתב, הריבוטו צומעה את הכלולים וגוי' לקות את ספר התורה. וזה ראוי ליום זה שאחיז בשמש, והמלך שבא ממנה משה מאיר לישראל ארבעים שבעה שמש ביום, תורה ה' זה ערב שבת בסוד אחד, כמו שאמרנו.

והקן (אנשיננטה הדרולח השדר של השבח) החברים ראשית התשבחות מאותן תשבחות של דוד מטוד זה השם, שנטול בראש ומאייר לכל השאר. ואחר כן אותו נהר שיוצא מעדן, וזהו סוד (ההלים לו רננו צדיקים בה'). משום שהנהר הנהר כוונס ונוטל הכל מטוד השמים בסוד עליון, ומkor' המתים, הכל כראוי ביום זה. והشم ממקן להoir כראוי ביום זה.

ואחר כן לבנה שנפרדה מהצד الآخر ביום זה כדי להיות מאירה מן השמש, וזהו לדוד בשנותו את טעמו וגוי'. ואחר שנפרדה ממנה, הרי מתחברת בשמש, ותשבחת זו בעשרים

בקדרמיה, ואינו מנהרי ומתקני לכבוד עללה, מרזא דספר עללה, אבא דכלא. ומרזא דספר, אםא עללה. ואיה, מרזא דספר. ובגין פה, מטודים, בדקאמן. ברזא דתלת שמהן אלין, דשלטין ביומא דשבתא, על כל שאר ימיין.

ובגini ביה תשבחתא דא, קאמר דוד ברום קדרשא, על נהירו ונציצו ושולטנו (נ"א שליטו) ביומא דשבתא על כל שאר ימיין (ס"א ותקונא דליה דאתקונת ביומא דא מצל שאר יומי) בגין רזא דשמא עללה, דקא נהיר בנהיyo, ונציצ בנהיצו, ואשתלים בשלימו עילא ותפא. וכדין תורה יי' טמימה, שבת דמעלי שבתא, (ס"א רזא דשמוד גבוד לילה דהיא תורה ה' טמימה תורה שבעל פה משה קבל תורה מסני וכאatto על תורה שבעל פה דאיilo תורה שבכתב הוא כתיב ויוציא משה את הכלולים וגוי' לכות את ספר תורה. ורא ללויא אתיו למאי דאחד בשמייא ומלא דאתיא מיניה משה נהיר לישראל ארבעון שני שמשא ביוםיו תורה ה' דא מעלי שבתא) ברזא חדא בדקאמן.

יאתקין (ס"א אנשי בנסת הדרולה סיורא דתשבחתא) חביריא Shirوتא דתשבחתי, מאינו תשבחתן לדוד, מרזא דא השמים, דאיeo גטיל ברישא, ונהיir לכל שאר. ולבתר ההוא נהר דנפיק מעדן, ודא איהו רזא, (ההלים לו רבנו צדיקים ביי') בגין נהר בנים ונטיל כלא מרזא דשימים, ברזא עללה, ומקרוא דחיי, כלל כדקה יאות ביומא דא. ושמשא אתקין לאנהרא כדקה יאות, ביומא דא.

ולבתר סיירא דקא מתפרקת מטרא אחרא ביומא דא, בגין לאתנהרא מן שמשא, ודא איהו לדוד בשנותו את טעמו וגוי'. ולבתר דאתפרקת מניה, הוא אתחברת בשמשא. ותשבחתא דא בתראי ועתראי אתיון בשמשא.